

„Dědicví otců, zachovej nám Pane“

je velmi známá cyrilometodějská píseň. Letos zvláště významná, protože bylo 1150. výročí příchodu Cyrila a Metoděje na Moravu.

V probíhajícím roce výry jsme si tuto skutečnost více uvědomovali.

Cyrlometodějské tradice prostupují i v jiných prostorách než v kostele. Slaví se také tzv. obecní hody, ke kterým patří hodová veselice "pod májů". Dechová hudba zněla toho dne celou vesnicí. Lidé se shromažďovali u domu stárky a stárka, aby se pak průvod odebral k obecnímu úřadu, kde dával starosta "povolení" ke konání hodů.

Kdo si obléká kroj, uctívá také naše předky, kteří byli v Terezíně všichni katolíci.

"Jaký kroj, tak sa stroj", říkávaly naše stařenky. Podle kroje se nechávali lidé poznat na mariánských pouťích.

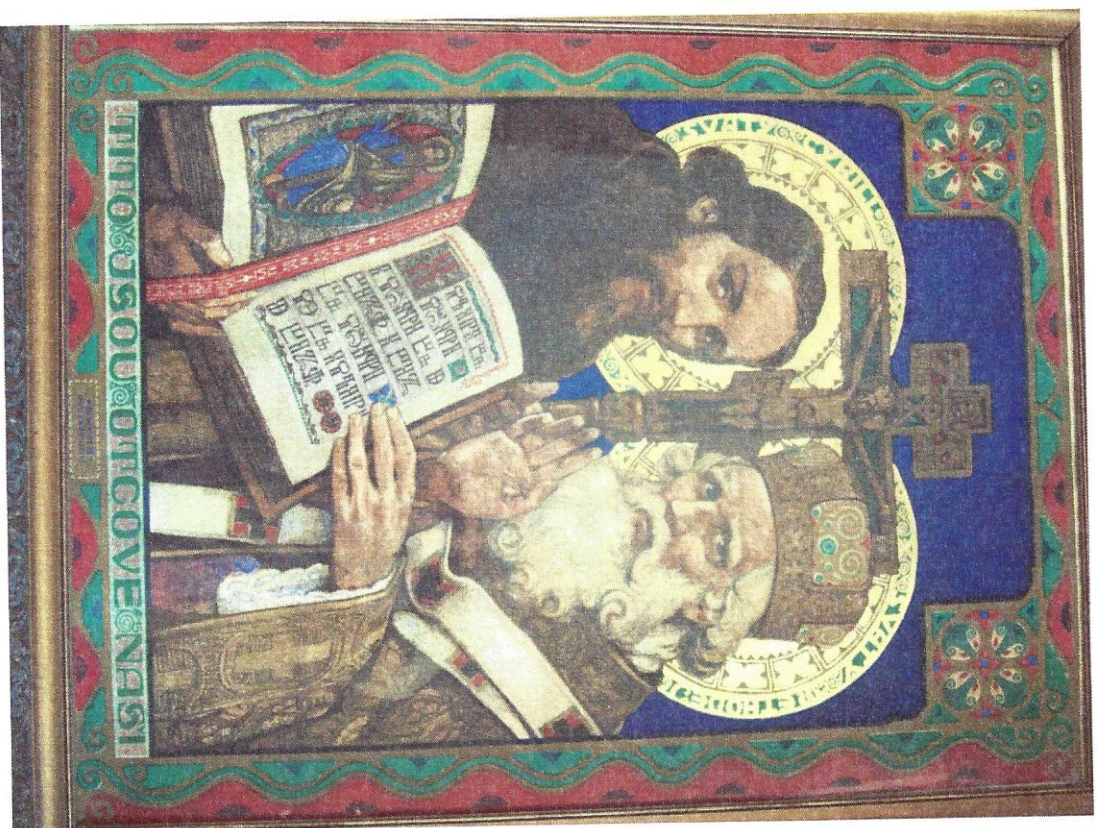
Je jiná doba, jiné zvyky, nově zakládáné křesťanské tradice mají navazovat na ty staré, ale také dávat vědomí kam patříme.

Stárek a stárka letošních hodů se i letos zúčastnili bohoslužby při slavnosti Božského Srdce Páně, ke kterému je náš kostel zasvěcen. Název "kostelní hody" se ujal tehdy, když vesnice slavila tzv. obecní hody.

Kostelní hody nemají stále datum, řídí se dle svátku Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, protože je kostel zasvěcen Božskému Srdci Páně.

Naši předkové s láskou a uvědoměle zvolili toto zasvěcení. Nám v této době je kostel tím „kamenem nárožním“, na kterém můžeme stavět. Třeba i tam, že obecní hodový průvod vychází od kostela, kde se dopoledne ozýval slavnostní zpěv

"Ejhle oltář Hospodinův září".

SPOLKYA

červenec 2013